

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Insolvens Og Konkursbehandling](#) > Spain

Insolvens og konkursbehandling

 Spanien

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensproceduren finder anvendelse på både civile skyldnere og erhvervsdrivende, uanset om de er fysiske eller juridiske personer.

Den er reguleret i den omarbejdede udgave af insolvensloven (*Ley Concursal*), som blev godkendt ved kongeligt lovdekret nr. 1/2020 af 5. maj 2020. Ved lov nr. 16/2022 af 5. september 2022 blev der indført ændringer af den spanske insolvenslov med henblik på at gennemføre direktiv (EU) 2019/1023 om rammer for forebyggende rekonstruktion, gældssanering og udelukkelse og om foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering.

Hvilke typer insolvensprocedurer findes der i det spanske retssystem?

De nye insolvensregler indeholder bestemmelser om tre typer insolvensprocedurer:

1. insolvensbehandling (*concurso de acreedores*) ("kreditormødet"), jf. bog I i *Ley Concursal*
2. gældsrekonstruktionsprocedurer med eventuel forudgående meddelelse om indledning af forhandlinger, jf. bog II,
3. og den særlige procedure for mikrovirksomheder, jf. bog III.

Hvilke krav skal være opfyldt, for at den i bog I omhandlede insolvensbehandling kan indledes?

Der kan indledes en insolvensbehandling af alle skyldnere, uanset om der er tale om en fysisk person (herunder mindreårige eller umyndiggjorte personer) eller juridiske personer, en erhvervsdrivende eller en forbruger, selv om loven fastsætter visse særlige forhold afhængigt af den pågældende skyldnerkategori, f.eks. i forbindelse med den særlige procedure for mikrovirksomheder, der finder anvendelse på skyldnere, som er fysiske eller juridiske personer, der udøver erhvervmæssig virksomhed, og som opfylder visse betingelser (artikel 685).

Juridiske personer kan erklæres insolvente, selv hvis de er under afvikling. Det er uden betydning, om de er en del af en koncern, da et eller flere af de selskaber, der udgør koncernen, kan erklæres insolvent, men ikke koncernen som sådan.

Insolvensbehandling kan indledes vedrørende en arv, såfremt den ikke er blevet accepteret ubetinget.

Myndigheder, der udgør statens territoriale organisation, organer i den offentlige sektor og andre offentligretlige organer, kan ikke erklæres insolvente.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Betingelser for indledning af insolvensbehandling

I loven fastsættes en række subjektive og objektive betingelser, der skal opfyldes for at indlede insolvensbehandlingen.

A) Subjektiv betingelse (artikel 1): enhver skyldner kan gøre brug af en insolvensprocedure (insolvensbehandling, rekonstruktionsprocedure eller den særlige procedure for mikrovirksomheder), uanset om der er tale om en fysisk eller en juridisk person, en erhvervsdrivende eller en forbruger.

Myndigheder, der udgør statens territoriale organisation, organer i den offentlige sektor og andre offentligretlige organer, kan ikke erklæres insolvente.

B) Objektive betingelser: skyldnerens insolvens, der defineres som manglende evne til løbende at opfylde sine forpligtelser. Den kan være aktuel eller forestående, hvis misligholdelsen forventes inden for de næste tre måneder (artikel 2). Det er også muligt at anvende rekonstruktionsproceduren, hvis insolvens forventes inden for de næste to år (artikel 585).

Parter, der kan indgive begæring om indledning af insolvensbehandling:

Kravene til indgivelse af en begæring om indledning af insolvensbehandling varierer afhængigt af, om begæringen indgives af skyldneren eller af kreditorerne.

Hvis skyldneren indgiver begæring om indledning af insolvensbehandling, er der tale om frivillig insolvensbehandling (*concurso voluntario*), og skyldneren skal over for retten godtgøre, at vedkommendes insolvens er aktuel eller forestående, dvs. at skyldneren ikke er i stand til løbende at opfylde sine forpligtelser. Hvis insolvensen er indtrådt, har skyldneren pligt til at indgive begæring om insolvensbehandlingen senest to måneder fra den dato, hvor vedkommende får kendskab eller burde have fået kendskab til sin insolvens.

Sammen med begæringen skal skyldneren indgive en række dokumenter, f.eks. en rapport om virksomhedens økonomiske aktivitet, en opgørelse over alle aktiver, en liste over kreditorerne med oplysninger om kreditgarantier og en liste over ansatte og deres konti, hvis skyldneren har pligt til at opbevare disse.

Skyldnere, der kan være fysiske eller juridiske personer, skal indgive begæring om insolvensbehandling, hvis de aktuelt er insolvente, dvs. ikke er i stand til løbende at opfylde deres forpligtelser. Hvis insolvensen derimod er umiddelbart forestående (dvs. endnu ikke er indtrådt, men forventes), har skyldnere ret til blot at anmode om et konkursdekret.

Indgivelse af begæringen til handelsretten (*juzgado de lo mercantil*) skal opfylde visse obligatoriske krav, der er fastsat i artikel 6 og 7 i den omarbejdede insolvenslov (en rapport om skyldnerens økonomiske og retlige baggrund; angivelse af, om vedkommende udøver en økonomisk aktivitet; hvis der er tale om en juridisk person, skal selskabsdeltagere, administratorer eller likvidatorer og den officielle revisor identificeres; en fortegnelse over ansøgerens aktiver og rettigheder med tilhørende oplysninger til identifikation heraf; en alfabetisk liste over kreditorer med angivelse af deres adresse, fordringernes størrelse og forfaldsdato samt de eksisterende garantier; hvis det er relevant, en liste over skyldnerens medarbejdere hvis debitor er forpligtet til at føre regnskaber, skal denne fremlægge regnskabsbøgerne, og hvis skyldneren tilhører en koncern, skal dette angives, og koncernens konsoliderede regnskab skal indsendes).

Skyldnere har pligt til at samarbejde med den ret, der har ansvaret for insolvensbehandlingen, og med kuratorerne, ikke kun passivt ved at imødekomme de fremsatte krav, men også aktivt ved at meddele alt, der kan have betydning. Denne pligt omfatter også forpligtelsen til at give møde (for retten og for kuratorerne), til at samarbejde og til at informere. Disse forpligtelser gælder for skyldnere, der er fysiske personer, og de facto- eller de jure-direktører i juridiske personer, uanset om de aktuelt varetager denne rolle eller har varetaget den inden for de seneste to år. Manglende overholdelse af denne pligt giver anledning til en formodning om forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed med henblik på at erklære insolvensen straffskyldig (som er omfattet af afsnittet om straffskyldighed, dvs. skyldes godkendelse af en skadelig ordning eller indledning af likvidationsprocedurer).

Skyldneren kan erklæres ansvarlig for insolvensen og pålægges sanktioner. Et af formålene med insolvensbehandlingen er at analysere årsagerne til insolvensen, herunder navnlig om adfærd hos skyldneren eller andre personer med direkte eller accessorisk tilknytning til skyldneren har medvirket til at forårsage eller forværre den. Dette omfatter afklaring af de tilsvarende forpligtelser ved brug af tabellen over sanktioner fastsat

i insolvenslovens artikel 455 og 456.

Indledning af insolvensbehandling og tidspunkt for insolvensbehandlingens ikrafttræden

Retten skal undersøge den forelagte dokumentation og skal, hvis insolvens eller umiddelbart forestående insolvens er begrundet, erklære skyldneren insolvent samme dag, som begæringen indgives, eller den efterfølgende dag. Hvis den forelagte dokumentation er ufuldstændig, kan retten indrømme en enkelt periode på fem dage til at fuldstændiggøre den.

En kreditor kan også indgive en begæring om indledning af insolvensbehandling, og der er da tale om tvungen insolvensbehandling (*concurso necesario*). Kreditorer, der indgiver en insolvensbegæring, skal fremlægge dokumentation for skyldnerens aktuelle insolvens og fremlægge et tvangsfuldbyrdsdokument mod skyldneren, som viser, at der ikke er fremskaffet tilstrækkelige aktiver til at inddrive fordringerne, eller de skal fremlægge bevis for visse forhold, der giver anledning til formodning om insolvens, f.eks. at skyldneren generelt har indstillet betalingerne, at der i vid udstrækning er gjort udlæg i skyldnerens aktiver, at aktiver i hast er blevet skjult eller realiseret, eller at visse fordringer ikke er blevet betalt (skatter, socialbidrag eller ansattes fordringer).

Hvis en kreditor indgiver begæring om indledning af insolvensbehandling, indkaldes skyldneren, som kan anfægte konkursdekretet. I sådanne tilfælde indkalder retten til et møde, hvor parterne kan fremlægge beviser inden for visse grænser, og retten afgør, om skyldneren aktuelt er insolvent, og udsteder konkursdekretet, hvis det er relevant. Insolvensbehandling indledes også, hvis skyldneren accepterer konkursdekretet, ikke anfægter det eller ikke møder i retten.

Skyldnere, der er fysiske personer i aktuel eller umiddelbart forestående insolvens, som har anslåede forpligtelser på højst 5 mio. EUR, kan anmode om indledning af en procedure med henblik på indgå en udenretslig betalingsaftale. Juridiske personer, der opfylder de krav, der er omhandlet i insolvenslovens artikel 631, kan gøre det samme.

Afgørelsen om indledning af insolvensbehandlingen træder i kraft, så snart den er truffet, selv om den ankes.

Offentliggørelse af konkursdekretet

Konkursdekretet skal så vidt muligt offentliggøres elektronisk, og et uddrag af afgørelsen skal offentliggøres i Spaniens lovtidende (*Boletín Oficial del Estado*), men retten kan bestemme, at det skal offentliggøres i flere medier, hvis den finder det nødvendigt.

Foreløbige foranstaltninger

Efter anmodning fra den person, der har indgivet begæringen om indledning af insolvensbehandlingen, og, hvis det er relevant, efter stillelse af sikkerhed for potentielle forpligtelser, kan retten efter anerkendelse af begæringen træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at skyldnerens aktiver ikke afhændes, i overensstemmelse med den almindelige retspleje.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Aktiver, der indgår i insolvensboet

Alle aktiver og rettigheder, som skyldneren er i besiddelse af på tidspunktet for konkursdekretet, indgår i insolvensboet eller "aktiverne omfattet af insolvensbehandlingen", og det samme gælder aktiver, som skyldneren anskaffer, eller som tilbagebetales under behandlingen. Aktiver, som det i henhold til loven ikke er muligt at gøre udlæg i, er fritaget.

Kreditorer med privilegerede rettigheder i skibe eller fly kan udtage disse aktiver af insolvensboet ved at træffe de foranstaltninger, som er tilladt i henhold til specifik lovgivning.

Hvis der er tale om insolvensbehandling, hvor skyldnerne er fysiske personer, som er ægtefæller, udgør deres separate aktiver en del af de aktiver, der er omfattet af behandlingen. Hvis de har formuefællesskab, indgår de fælles aktiver også, hvis de er nødvendige for at dække skyldnerens forpligtelser.

Insolvensbehandling kræver ikke, at skyldnerens aktiviteter indstilles, og skyldneren kan fortsætte sin virksomhed i overensstemmelse med aftalen om godkendelse eller suspension af vedkommendes beføjelser. Generelt skal kuratorerne give deres samtykke til administration eller afhændelse af aktiver, hvis der føres tilsyn med skyldnerens beføjelser, men visse handlinger af generel karakter kan tillades, hvis de udføres som et led i virksomhedens almindelige drift. Indtil aftalen med kreditorerne er godkendt, eller likvidationsprocedurerne er indledt, må aktiver ikke behæftes med henblik på at finansiere den insolvente virksomhed uden rettens godkendelse. I det følgende forklares ordningerne for suspension af eller tilsyn med skyldnerens beføjelser.

Halvdelen af finansieringen gennem nye likvide indtægter inden for rammerne af en refinansieringsproces anses for en fordring mod insolvensboet.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Skyldnerens beføjelser

Udgangspunktet er generelt sondringen mellem frivillig insolvensbehandling og tvungen insolvensbehandling (artikel 29). I det første tilfælde fortsætter skyldneren med at administrere og afhænde sine aktiver under tilsyn af kuratoren, som skal give sin godkendelse eller sit samtykke. Ved tvungen insolvensbehandling er skyldnerens beføjelser til at administrere og afhænde sine aktiver suspenderet, og skyldneren er erstattet af kuratoren. Denne bestemmelse har ikke til formål at sanktionere skyldneren, men at bevare aktiverne og sikre resultaterne af insolvensbehandlingen.

Betingelsen er imidlertid videreførelsen af skyldnerens økonomiske aktivitet, og kuratoren kan i denne forbindelse i henhold til artikel 111 opstille en liste over aktiviteter, som i medfør af deres karakter og omfang er undtaget den nødvendige kontrol. Systemet er fleksibelt, idet retten ved begrundet afgørelse kan bestemme, at beføjelserne suspenderes ved frivillig insolvensbehandling, og at der kun skal føres tilsyn efter en ordning med godkendelse eller samtykke, hvis der er tale om tvungen insolvensbehandling, med angivelse af de risici, der forhåbentlig kan undgås, og de fordele, der forhåbentlig kan opnås.

Efter kuratorens anmodning kan den indledende ordning om begrænsning eller erstatning af beføjelser tilpasses på et senere trin, også ved begrundet afgørelse og efter høring af skyldneren (ændringen sker ikke automatisk), idet sådanne ændringer skal offentliggøres på samme måde som konkursdekretet.

Når insolvensbehandlingen er afsluttet, ophører også begrænsningen af beføjelser. Ellers forlænges den indtil godkendelsen af aftalen med kreditorerne, som kan omfatte foranstaltninger, der begrænser eller forbyder skyldnerens beføjelser. Hvis insolvensbehandlingen afsluttes med afvikling, suspenderes skyldnerens beføjelser.

Insolvensloven har generelt til formål at sikre, at skyldnerens aktiver, som er omfattet af insolvensbehandlingen, forbliver uændrede. I visse tilfælde er det imidlertid muligt at sælge nogle af skyldnerens aktiver under insolvensbehandlingen med rettens godkendelse, som dog ikke kræves i visse tilfælde. I visse tilfælde er det imidlertid muligt at sælge nogle af skyldnerens aktiver under insolvensbehandlingen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 215 ff. i insolvensloven.

Som en undtagelse fra den generelle regel om fortsættelsen af skyldnerens virksomhed kan skyldnerens kontorer lukkes, eller aktiviteter kan indstilles efter anmodning fra kuratoren og efter høring af skyldneren og arbejdstagerrepræsentanterne. Hvis dette medfører kollektiv opsigelse, suspension eller ændring af ansættelseskontrakter, træffer retten afgørelse efter særlige regler.

I loven fastsættes også særlige forpligtelser vedrørende skyldnerens regnskaber, og insolvensbehandlingens virkning på juridiske personers ledende organer er omfattet af særskilte regler.

Insolvenskuratorer udpegelse og beføjelser

Kuratoren er en nødvendig person eller instans, der bistår retten, og som har til opgave at forvalte insolvensbehandlingen. Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, træffer retten afgørelse om indledningen af

den anden fase i insolvensbehandlingen, som omfatter alt vedrørende kuratorens udnævnelse, beføjelser og ansvar samt de bestemmelser, denne er underlagt.

Kuratoren vælges blandt de fysiske og juridiske personer, der har registreret sig i det offentlige insolvensregister (*Registro Público Concursal*), i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat ved lov. I denne forbindelse sondres der mellem insolvensbehandling i lille, middel og stor skala. Den første udpegelse fra listen finder sted efter lodtrækning og derefter efter tur, dog ikke for insolvensbehandling i stor skala, hvor retten kan udpege den kurator, han eller hun anser for mest hensigtsmæssig, med angivelse af begrundelsen og efter de kriterier, der er fastsat ved lov. Hvis insolvensbehandlingen involverer kreditinstitutter, skal retten udpege kuratoren blandt de personer, der foreslås af fonden for omstrukturering af banker (*Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria*). Retten skal udpege kuratorer blandt de personer, der er foreslået af den nationale kommission for værdipapirmarkedet (*Comisión Nacional del Mercado de Valores*), når insolvensbehandlingen involverer institutter under dens tilsyn, eller af konsortiet for forsikringskompensation (*Consortio de Compensación de Seguros*), når insolvensbehandlingen involverer forsikringselskaber.

Normalt udpeges der kun én kurator. Hvis det er begrundet af særlige samfundsinteresser i insolvensbehandlingen, kan insolvensretten undtagelsesvis udpege en offentlig kreditor eller en offentligretlig kreditor, som er tilknyttet eller ansvarlig over for den pågældende offentlige instans, som sekundær kurator.

I insolvenslovens artikel 57 ff. beskrives kuratorers juridiske status nærmere. Kuratorer varetager pligter af proceduremæssig karakter, pligter vedrørende skyldneren eller dennes ledende organer, pligter vedrørende arbejdsretlige forhold, pligter vedrørende kreditorens rettigheder, pligter vedrørende rapportering og evaluering, pligter vedrørende realisering eller likvidation af aktiver og sekretariatspligter. Kuratorens vigtigste pligt er at indgive den rapport, der er omhandlet i artikel 292, som skal vedlægges et forslag til en opgørelse af aktiverne og listen over kreditorer.

Retten fastsætter kuratorens vederlag efter en skala fastsat ved kongeligt dekret nr. 1860/2004 af 6. september 2004.

Den udpegede kurator skal acceptere sin rolle og kan i begrundede tilfælde afvises eller afsættes af retten. Kuratorer kan også udpege delegerede assistenter, som kan bistå dem i deres arbejde.

Insolvensretten

Kompetencen til at behandle insolvenssager svarer til den, der gælder på det handelsretlige område, idet sidstnævnte er et specialområde inden for civilretten. Retten erklærer insolvensen og leder insolvensbehandlingen. Ved artikel 86b i rammelov nr. 6/1985 af 1. juli 1985 om retsvæsenet (*Ley Orgánica del Poder Judicial*) fastlægges kompetencerne for dommere ved handelsretten, herunder navnlig spørgsmål vedrørende insolvensbehandling.

I konkursdekretet eller allerede inden kan retten som en sikrende foranstaltning begrænse skyldnerens grundlæggende rettigheder. Disse begrænsninger kan omfatte:

- a) kontrol med kommunikation, post- og telefonopkald
- b) begrænsning af bopælskravet med mulighed for husarrest og
- c) adgang til bopælen og ransagning.

Hvis skyldneren er en juridisk person, kan disse foranstaltninger gøres gældende for alle eller nogle af de nuværende direktører eller likvidatorer og personer, der har varetaget disse roller i de seneste to år.

I henhold til insolvenslovens artikel 52 og 53 har insolvensretten enekompetence i en lang række spørgsmål, herunder generelt alle spørgsmål, som vedrører eller har direkte forbindelse til skyldnerens aktiver. Retten har også kompetence til at træffe afgørelse vedrørende accept eller kollektiv suspension af ansættelseskontrakter, hvis arbejdsgiveren erklæres insolvent, og behandle erstatningssager mod den insolvente virksomheds direktører eller likvidatorer.

Ved præjudicielle afgørelser og kun med henblik på insolvenssager omfatter rettens kompetence også administrative eller sociale spørgsmål, der direkte vedrører insolvensbehandlingen.

Insolvensloven omfatter regler vedrørende international og territorial jurisdiktion og særlige processuelle regler, som har forrang for de generelle processuelle regler.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, kan der ikke foretages modregning i skyldnerens fordringer eller gæld. Modregning tillades dog, hvis kravene hertil var opfyldt inden konkursdekretet, selv om afgørelsen træffes på et senere tidspunkt. Disse krav er generelt omhandlet i artikel 1196 i den civile lovbog (*Código Civil*) (fordringernes gensidighed, ligestilling og forfald).

Insolvensbehandling med udenlandsk deltagelse er undtaget fra denne regel, hvis den lov, der finder anvendelse på skyldnerens gensidige fordring, tillader dette ved insolvens.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Virksomheder på kontrakter, hvori skyldneren er part

Insolvensloven omhandler insolvensbehandlingens virkning på de kontrakter, som skyldneren har indgået med tredjemand, jf. artikel 156 ff., og bestemmelserne heri har indvirkning på kontrakter indgået inden udstedelsen af konkursdekretet. Dette gælder for bilaterale kontrakter, eftersom ensidige kontrakter afgør, om tredjemands fordringer skal anerkendes, eller om kravet om medtagelsen af deres fordringer i de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, skal anerkendes, som omhandlet i artikel 157, stk. 1. Kontrakter, der er indgået med offentlige enheder, er omfattet af særlige forvaltningsretlige bestemmelser.

Generelt påvirker konkursdekretet i henhold til artikel 156 ikke kontrakter med gensidige forpligtelser, som ikke er opfyldt af skyldneren eller modparten. Skyldnerens forpligtelser dækkes af insolvensboet. Enhver kompensation, der følger af opsigelse, anses også for en fordring mod insolvensboet.

Loven bekræfter gyldigheden af disse kontrakter og fastslår, at enhver klausul, som giver beføjelse til at annullere eller opsiges kontrakten alene med den begrundelse, at en af parterne er erklæret insolvent, er ugyldig.

Hvis det er i insolvensbehandlingens interesse, kan kuratoren (i tilfælde af suspension) eller skyldneren (i tilfælde af tilsyn) anmode om, at kontrakten opsiges af insolvensretten. I sådanne tilfælde skal retten indkalde skyldneren, kuratoren og den anden part i kontrakten til møde i retten. Hvis der indgås en aftale mellem parterne i retten, træffer retten en afgørelse om opsigelse af kontrakten. Ellers behandles tvisten ved en særskilt insolvensprocedure, og retten træffer afgørelse om alt vedrørende tilbagebetalinger og kompensation, som afholdes af insolvensboet, og som kan være betydelige, hvis der er tale om et stort beløb.

Opsigelse på grund af kontraktbrud

Et konkursdekret påvirker ikke opsigelsen af bilaterale kontrakter som følge af en af parternes efterfølgende kontraktbrud. Hvis der er tale om kontrakter med løbende opfyldelse, kan beføjelsen til at opsiges kontrakterne også udøves, hvis kontraktbruddet fandt sted inden konkursdekretet. Hvis opsigelsen er begrundet, kan retten af hensyn til insolvensbehandlingen bestemme, at kontrakten skal opfyldes, idet skyldneren skal gennemføre de forfaldne betalinger, eller fordringer skal modregnes insolvensboet.

Anmodninger om opsigelse af kontrakter skal indgives til insolvensretten som led i den særskilte insolvensprocedure. Hvis anmodningen imødekommes (og opsigelsen accepteres), ophører udestående forpligtelse med at være gyldige. Med hensyn til forfaldne forpligtelser omfatter insolvensbehandlingen fordringer fra kreditorer, som har opfyldt deres kontraktlige forpligtelser, hvis skyldnerens kontraktbrud skete inden konkursdekretet. Hvis det skete efter, modregnes fordringerne fra de parter, der har opfyldt deres forpligtelser, insolvensboet. Fordringerne omfatter eventuelle erstatningskrav.

Lovens artikel 169 ff. indeholder specifikke bestemmelser vedrørende virkningerne på ansættelseskontrakter, og den efterfølgende artikel omhandler virkningerne på den øverste ledelses kontrakter.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Forbud mod nye anerkendelsessøgsmål

Civil- og arbejdsretter kan ikke behandle søgsmål, som skal behandles af insolvensretten (navnlig søgsmål vedrørende skyldnerens aktiver).

Hvis et af disse søgsmål ved en fejl er blevet anerkendt, afsluttes hele proceduren, og afgørelser, der eventuelt er blevet truffet, erklæres ugyldige. Handelsretter må heller ikke anerkende søgsmål indgivet efter indledningen af insolvensbehandling og indtil deres afslutning, hvis disse søgsmål omfatter krav vedrørende virksomhedens forpligtelser over for direktører i insolvente kapitalselskaber, som har misligholdt deres forpligtelser, hvis likvidation er begrundet.

Konkursdekretets indvirkning på tvangsfuldbyrds- og inddrivelsesprocedurer over for skyldnerens aktiver

Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, kan individuelle, retslige eller udenretslige tvangsfuldbyrdsprocedurer generelt ikke indledes, ligesom administrative procedurer eller skatteinddrivelsesprocedurer over for skyldnerens aktiver heller ikke kan fortsætte. Hvis dette forbud overtrædes, erklæres søgsmålet ugyldigt. Der er to undtagelser fra denne regel, hvor tvangsfuldbyrdelse kan fortsætte på trods af konkursdekretet og indtil godkendelsen af likvidationsplanen:

a) administrative tvangsfuldbyrdsprocedurer, hvor der er truffet afgørelse om udlæg, og

b) arbejdsrelaterede tvangsfuldbyrdsprocedurer, som omfatter udlæg i aktiver, der tilhørte skyldneren inden afgørelsen, og hvor de aktiver, hvori der er gjort udlæg, ikke er nødvendige for videreførelsen af skyldnerens virksomhed eller erhvervsaktivitet.

For tvangsfuldbyrdsprocedurer, der er under gennemførelse, bestemmes det i artikel 55, stk. 2, at søgsmål, som er undervejs, skal udsættes pr. datoen for konkursdekretet, selv om de tilsvarende fordringer kan behandles under insolvensbehandlingen.

Der findes særlige regler for tvangsfuldbyrdelse af sikkerhed, som er omhandlet i det næste afsnit, da dette også omhandler virkningerne på visse fordringer.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Virksomheder på anerkendelsessøgsmål, der verserer på tidspunktet for konkursdekretet

Anerkendelsessøgsmål, der involverer skyldneren, som verserer på tidspunktet for konkursdekretet, videreføres indtil den endelige dom, selv om juridiske personers erstatningssøgsmål mod deres direktører, likvidatorer eller revisorer slås sammen med insolvensbehandlingen og videreføres dermed.

Voldgiftsprocedurer: Voldgiftsaftaler, der involverer skyldneren, bliver ugyldige under insolvensbehandlingen (artikel 52). Indledning af voldgiftsprocedurer er derfor forbudt efter konkursdekretet. Procedurer, der er undervejs, videreføres indtil den endelige voldgiftsafgørelse.

Skyldnerens ret til at anlægge sag

Skyldnerens ret til at anlægge sag i overensstemmelse med de beføjelser, vedkommende bevarer, er fastlagt ved lov. Skyldnerens ret til at anlægge sag i overensstemmelse med de beføjelser, vedkommende bevarer, er fastlagt ved lov. Hvis skyldneren er under administration, har kuratoren ret til at anlægge sag af en ikkepersonlig karakter. Hvis skyldneren er under tilsyn, kan han anlægge sag med kuratorens godkendelse, hvis sagen påvirker skyldnerens aktiver. Hvis skyldneren er under tilsyn, og kuratoren finder det tilrådeligt at anlægge sag af hensyn til insolvensbehandlingen, og skyldneren ikke anlægger sag, kan retten lade kuratoren anlægge sag.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Kreditorers deltagelse i insolvensbehandlingen

Kreditorer kan indgive begæring om indledning af insolvensbehandling til retten, og skyldneren kan anfægte begæringen. I så fald afholdes der et retsmøde, og retten træffer en afgørelse ved dekret. Hvis retten indleder insolvensbehandlingen, anses den for "obligatorisk", dvs. at skyldneren fratages sine beføjelser til at administrere og forvalte sine aktiver og erstattes af kuratoren.

Når insolvensbehandlingen er indledt, indrømmes kreditorerne en periode på en måned fra offentliggørelsen af dekretet i lovtidende (*Boletín Oficial del Estado*) til at anmelde deres fordringer, og kuratoren skal oplyse hver af de kreditorer, der er identificeret i skyldnerens dokumentation, om deres ansvar for at anmelde deres fordringer. Perioden er den samme for kreditorer med hjemsted i udlandet. Denne anmeldelse skal være skriftlig og adresseret til kuratoren, og den skal indeholde de nødvendige oplysninger om fordringen, herunder beløb, de datoer, hvor fordringen opstod og forfaldt, karakteristika og forventet klassificering. Hvis en særlig fortrinsret gøres gældende, skal de aktiver eller rettigheder, der er forfaldne, og deres registreringsoplysninger også anføres. Understøttende bilag vedlægges. Sådanne anmeldelser kan indgives elektronisk.

Kuratoren bestemmer, om hver fordring skal medtages eller udelades fra listen over kreditorer, som vedlægges kuratorens rapport, og han bestemmer fordringens størrelse og klassificering. Kreditorer, som ikke kan acceptere fordringens klassificering eller størrelse, eller som ikke blev medtaget, kan påklage rapporten inden for en periode på ti dage ved at anmode om en særskilt insolvensprocedure, hvor retten træffer afgørelse. Inden rapporten indgives (i løbet af de ti dage inden dens indgivelse), sender kuratoren en elektronisk meddelelse til de kreditorer, hvis adresse kuratoren har fået oplyst, med oplysning om udkastet til listen over kreditorer og opgørelsen. Utilfredse kreditorer kan skriftligt anmode kuratoren om at korrigere eventuelle fejl eller give yderligere nødvendige oplysninger.

Kreditorer deltager også i akkord- og likvidationsfaserne. I akkordfasen kan de indgive et forslag til en akkord og tilkendegive, at de vil overholde det tidligere forslag til akkord, som skyldneren har indgivet. De indkaldes under alle omstændigheder til et kreditormøde, hvor akkorden drøftes og eventuelt godkendes ved afstemning. Dette kræver deltagelse af de flertal, som er omhandlet i insolvenslovens artikel 124. Denne procedure kan også gennemføres skriftligt, hvis antallet af kreditorer overstiger 300.

Kreditorer kan anfægte godkendelsen af ordningen (kreditorer, der ikke deltager i mødet, eller som uberettiget er frataget retten til at stemme), og kreditorer kan efter godkendelse anmode om fritagelse fra akkorden.

I likvidationsfasen kan kreditorer indgive bemærkninger til den likvidationsplan, som kuratoren har fremlagt, og til den endelige rapport, inden insolvensbehandlingen erklæres for afsluttet.

I klassificeringsfasen kan kreditorer have status som part og kan indgive bemærkninger til kuratorens rapport og til den offentlige anklagers udtalelse, men de kan ikke fremsætte uafhængige klassificeringskrav.

Endelig kan kreditorer i forbindelse med afslutningen af insolvensbehandlingen i visse tilfælde også gøre indsigelse mod afslutningen.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Afhændelse af insolvensboets aktiver i den indledende fase

Eftersom skyldnerens virksomhed ikke indstilles ved insolvensbehandlingen, kan skyldneren, når insolvens er erklæret, fortsat afhænde sine aktiver i overensstemmelse med de fastsatte tilsynsbetingelser: Hvis skyldneren er under tilsyn, kræves kuratorens godkendelse eller samtykke, og hvis skyldneren er under administration, er kuratoren ansvarlig for afhændelsen af aktiverne.

Indtil akkorden er godkendt, eller indtil likvidationsfasen indledes, kan aktiverne i insolvensboet i princippet ikke afhændes eller pantsættes uden rettens godkendelse. Følgende elementer er ikke omfattet:

(a) salg af aktiver, som kuratoren anser for afgørende for at sikre virksomhedens levedygtighed eller for at opfylde procedurens likviditetsbehov

b) salg af aktiver, der ikke er nødvendige for den fortsatte drift, med garanti for, at deres pris i det væsentlige svarer til den værdi, der tillægges dem i statusopgørelsen

c) dispositioner i forbindelse med aktiver, der er nødvendige for videreførelsen af skyldnerens virksomhed.

Kuratoren kan i sidstnævnte tilfælde, når skyldneren ikke er frataget beføjelsen til at forvalte og afhænde sine aktiver, på forhånd udpege de handlinger eller operationer, som er nødvendige for virksomhedens drift, og som skyldneren selv kan udføre afhængigt af deres karakter og værdi. Skyldneren kan også udføre disse handlinger fra det tidspunkt, hvor konkursdekretet er udstedt, og indtil kuratoren påbegynder sine pligter.

Afhændelse af insolvensboets aktiver i likvidationsfasen

Der er to hovedfaser i likvidationsprocessen:

a) gennemførelse af likvidationsforretninger i overensstemmelse med de almindelige regler, der er fastsat ved lov, når skifteretten ikke har fastsat særlige regler for likvidation (artikel 405 ff.)

b) betaling af de kreditorer, der indgår i insolvensbehandlingen, på den betingelse, at betalingen kan påbegyndes, også selv om likvidationsforretningerne ikke er afsluttet.

Det skal imidlertid bemærkes, at ikke alle likvidationsaktiviteter finder sted i denne fase af insolvensbehandlingen. Visse aktiver kan realiseres i den indledende fase af hensyn til andre formål end at betale kreditorerne, f.eks. i følgende tilfælde: Aktiver omfattet af insolvensbehandlingen bevares med det formål at opretholde skyldnerens økonomiske aktivitet. Kreditorer med privilegerede rettigheder i skibe eller fly kan udtage disse aktiver af insolvensboet som et led i de foranstaltninger, de kan træffe i henhold til specifik lovgivning, og endelig kan visse tvangsfuldbyrdsprocedurer indledt af individuelle kreditorer med fortrinsret inden insolvensbehandlingen fortsættes på samme måde som administrative tvangsfuldbyrdsprocedurer, hvis afgørelsen om udlæg blev truffet inden udstedelsen af konkursdekretet.

Loven omfatter også særlige regler for salg af produktionssystemer i de forskellige faser af insolvensbehandlingen (styret af målet om at beskytte virksomheden), således at alle aktiverne overdrages under en enkelt salgsaftale, og med særlige regler for overdragelsen af den pågældende virksomheds forpligtelser.

Salget af produktionssystemer indebærer generelt overdragelse af alle kontrakter, som driftsmæssigt hænger sammen med virksomheden, men ikke overtagelse af gæld, der opstod inden insolvensbehandlingen, medmindre køberne har forbindelse til skyldneren, eller arbejdsretlige regler eller reglerne om virksomhedsoverdragelse finder anvendelse. I sådanne tilfælde kan retten godkende, at køberen ikke påtager sig ansvaret for betalingen af løn eller erstatning, som var udestående inden afhændelsen, og at den dækkes af løngarantifonden (*Fondo de Garantía Salarial*). Med henblik på at sikre virksomhedens overlevelse kan den nye køber og de ansatte indgå aftaler om ændring af de kollektive arbejdsbetingelser.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Når insolvensbehandlingen er indledt, medtages alle kreditorers fordringer, både usikrede og privilegerede og uanset deres nationalitet og hjemsted, i skyldnerens forpligtelser. På grundlag af principperne om *par condicio creditorum* og overholdelse af "loven om udbytte" (*ley del dividendo*) har dette til formål at sikre lige behandling af alle fordringer i forbindelse med skyldnerens insolvens og i forbindelse med afvikling af alle skyldnerens forpligtelser.

Der sondres indledningsvis mellem insolvenskreditorer og kreditorer, som ikke er berørt af insolvensbehandlingen: kreditorer i insolvensboet.

Fordringer mod insolvensboet er omhandlet i insolvenslovens artikel 242, som indeholder en begrænset liste, dvs. at fordringer, der ikke er medtaget, anses for insolvensfordringer. I princippet og i langt de fleste tilfælde er der her tale om fordringer, der er opstået efter konkursdekretet som følge af insolvensbehandlingen eller videreførelsen af skyldnerens virksomhed, eller fordringer, der er opstået som følge af ansvar uden for kontrakt. Andre tilfælde er dog også omfattet, f.eks. lønrestancer for de seneste 30 arbejdsdage inden konkursdekretet til

et beløb, der ikke overstiger det dobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper, og underhaltsbidrag til skyldneren eller de personer, denne har forsørgerligt for.

I andre tilfælde følger disse fordringer af afgørelser, der er truffet under insolvensbehandlingen, f.eks. ved fastsættelse af følgerne af omstødsessøgsmål eller som resultat af opsigelsen af kontrakter.

Halvdelen af summen af de fordringer, der udspringer af nye likvide indtægter, der sikres inden for rammerne af en refinansieringsaftale, kan også anses for fordringer mod insolvensboet.

Ved likvidation anses fordringer, der er indrømmet skyldneren inden for rammerne af en akkord og i overensstemmelse med bestemmelserne også for fordringer mod insolvensboet.

Fordringer mod insolvensboet kan fratrækkes på forhånd, dvs. de har fortrinsret over alle andre fordringer og berøres ikke af suspensionen af renter.

Lønrestancer for de seneste 30 arbejdsdage skal betales straks. Resten af fordringerne mod insolvensboet betales, efterhånden som de forfalder. Kuratoren kan dog ændre denne regel, hvis det er nødvendigt af hensyn til insolvensbehandlingen, og hvis der er tilstrækkelige aktiver til betaling af alle fordringer mod insolvensboet.

Loven omfatter imidlertid særlige regler (artikel 473) for tilfælde, hvor skyldnerens aktiver ikke formodes at være tilstrækkelige til at dække alle fordringer mod insolvensboet. I sådanne tilfælde skal insolvensbehandlingen afsluttes. Hvis kuratoren forventer dette, skal han underrette retten og påbegynde betalingen af fordringer mod insolvensboet i en specifik rækkefølge.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Når insolvensbehandlingen er indledt, indrømmes kreditorerne en periode på en måned fra offentliggørelsen af dekretet i lovtidende (*Boletín Oficial del Estado*) til at anmelde deres fordringer, og kuratoren skal oplyse hver af de kreditorer, der er identificeret i skyldnerens dokumentation, om deres ansvar for at anmelde deres fordringer. Der findes ingen særlig formular til dette. Perioden er den samme for kreditorer med hjemsted i udlandet, men bestemmelserne i artikel 53-55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 om insolvensbehandling finder anvendelse.

Anmeldelsen af fordringen skal være skriftlig og adresseret til kuratoren, og den skal indeholde de nødvendige oplysninger om fordringen, herunder beløb, de datoer, hvor fordringen opstod og forfaldt, karakteristika og forventet klassificering. Hvis en særlig fortrinsret gøres gældende, skal de aktiver eller rettigheder, der er forfaldne, og deres registreringsoplysninger også anføres. Understøttende bilag vedlægges. Sådanne anmeldelser kan indgives elektronisk.

Kuratoren bestemmer, om hver fordring skal medtages eller udelades fra listen over kreditorer, som vedlægges kuratorens rapport, og han bestemmer fordringens størrelse og klassificering. Kreditorer, som ikke kan acceptere fordringens klassificering eller størrelse, eller som ikke blev medtaget, kan påklage rapporten inden for en periode på ti dage ved at anmode om en særskilt insolvensprocedure, hvor retten træffer afgørelse. Inden rapporten indgives (i løbet af de ti dage inden dens indgivelse), sender kuratoren en elektronisk meddelelse til de kreditorer, hvis adresse kuratoren har fået oplyst, med oplysning om udkastet til listen over kreditorer og opgørelsen. Utilfredse kreditorer kan skriftligt anmode kuratoren om at korrigere eventuelle fejl eller give yderligere nødvendige oplysninger.

Hvis kreditorer ikke anmelder deres fordringer rettidigt, kan de stadig medtages på listen af kuratoren eller retten, når der træffes afgørelse om indsigelser mod listen over kreditorer, men de efterstilles. Fordringerne i artikel 86, stk. 3, fordringer, der udspringer af skyldnerens dokumentation, fordringer, der er registreret i et tvangsfuldbyrdsdokument, fordringer, der er dækket af sikkerhed registreret i et offentligt register, fordringer, der på anden måde er registreret i insolvensbehandlingen eller en anden retsprocedure, og fordringer, der skal verificeres af offentlige myndigheder, efterstilles dog ikke af disse grunde, og rangordnes tilsvarende.

Fordringer, der ikke opfylder disse kriterier for medtagelse på listen, og som anmeldes efter fristen, fortaber

enhver mulighed for betaling under insolvensbehandlingen.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

I loven opdeles insolvensfordringer i tre kategorier (artikel 269): privilegerede, usikrede og efterstillede. Privilegerede fordringer opdeles igen i særlige og generelle fordringer og derefter i forskellige grupper som omhandlet i artikel 287. Insolvenslovens klassificering af fordringer er baseret på en automatisk tilgang. Resten af fordringerne placeres i kategorien for usikrede fordringer: Alle fordringer, som ikke er privilegerede eller efterstillede, er usikrede.

A) Fordringer med generel fortrinsret (artikel 270) omfatter: Fordringer med generel fortrinsret omfatter:

1. Fordringer, der er sikret ved pant i fast ejendom, løsørecredit eller registreret pant i de pantsatte aktiver eller rettigheder.
2. Fordringer sikret ved pantsættelse af provenu af behæftet ejendom.
3. Tilgodehavender i anlægsaktiver, herunder ansattes ret til produkter, de har fremstillet, mens de er skyldnerens ejendom eller i skyldnerens besiddelse.
4. Fordringer i finansielle lejeaftaler, i løsøre eller fast ejendom købt på afbetaling til fordel for udlejere eller sælgere og eventuelt pengeinstitutterne, i aktiver, der er udlejet eller solgt med forbehold af ejendomsret, med forbud mod afhændelse eller på særlige betingelser i tilfælde af manglende betaling.
5. Fordringer dækket af sikkerhed, som fremgår af regnskaber, i den behæftede sikkerhed.
6. Fordringer, der er sikret ved pant registreret i offentlige dokumenter, i pantsatte aktiver eller rettigheder, der er i kreditors eller tredjemands besiddelse.

Særlig fortrinsret gælder kun for den del af fordringen, der ikke overstiger værdien af den respektive garanti, der er anført på listen over kreditorer. Den del af fordringen, der overstiger det beløb, der er omfattet af fortrinsret, klassificeres i overensstemmelse med dens karakter.

B) Fordringer med generel fortrinsret (artikel 280) omfatter:

1. Lønkrav, som ikke har fortrinsret, til et beløb, der fås ved at gange det tredobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper med antallet af dage med lønrestance, compensation, der udspringer af opsigelse af kontrakter, til et beløb svarende til det fastsatte minimum beregnet på grundlag af højst det tredobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper, og compensation vedrørende arbejdsulykker og arbejdsrelaterede sygdomme opstået inden konkursdekretet.
2. Beløbene svarende til skyldnerens skatte- og socialbidragsrestancer i henhold til de retlige forpligtelser.
3. Fysiske personers fordringer, der udspringer af freelance-arbejde, og forfatteres fordringer efter overdragelsen af udnyttelsesrettighederne til ophavsretligt beskyttede værker, som er påløbet i de seks måneder inden konkursdekretet.
4. Skattefordringer og andre offentligretlige fordringer samt fordringer vedrørende socialsikring, som ikke er tildelt særlig fortrinsret. Denne fortrinsret kan anvendes på op til 50 % af henholdsvis skattemyndighedernes samlede fordringer og socialsikringssystemets samlede fordringer.
5. Fordringer vedrørende ikkekontraktligt civilt ansvar.
6. Fordringer, der følger af nye likvide indtægter, der sikres inden for rammerne af en refinansieringsaftale, som opfylder betingelserne i artikel 71, stk. 6, og af beløb, der ikke er anerkendt som en fordring mod insolvensboet.
7. Op til 50 % af de fordringer, der indehaves af den kreditor, der har indgivet begæring om

insolvensbehandlingen, og som ikke anses for efterstillede.

C) Efterstillede fordringer er omhandlet i artikel 281:

1. Fordringer, der er anmeldt for sent, undtagen for så vidt angår fordringer, der er omfattet af obligatorisk anerkendelse, eller fordringer, der er obligatoriske som følge af retsafgørelser.
2. Fordringer, som på grundlag af kontraktlig aftale er efterstillet alle andre fordringer mod skyldneren.
3. Fordringer vedrørende gebyrer og renter.
4. Fordringer vedrørende bøder og sanktioner
5. Fordringer, der indehaves af en af de personer, der er særligt knyttet til den insolvente skyldner i overensstemmelse med denne lovs bestemmelser
6. Fordringer, der udspringer af omstødsessøgsmål til fordel for en person, der i henhold til den anfægtede afgørelse har handlet i ond tro.
7. Fordringer, der udspringer af kontrakter med gensidige forpligtelser, eller, i tilfælde af rehabilitering, i de tilfælde, der er fastsat i bestemmelsen.

Betaling af fordringer

Betalingen af fordringer med særlig fortrinsret modregnes de aktiver og rettigheder, der er omfattet af insolvensbehandlingen, uanset om der er tale om individuel eller kollektiv tvangsfuldbyrdelse. Der er fastsat særlige regler med hensyn til disse fordringer, som giver kuratoren mulighed for at betale den af insolvensboet uden at realisere specifikke aktiver, således at hæftelserne frigøres. Aktiverne kan også sælges som pantsat, hvor køberen overtager skyldnerens forpligtelser. Specifikke regler vedrørende salg af sådanne aktiver er fastsat i insolvenslovens artikel 429.

Fordringer med generel fortrinsret betales efter deres placering i konkursordenen og forholdsmæssigt inden for hver gruppe. Derefter betales usikrede fordringer, selv om betalingsrækkefølgen kan ændres af retten efter kuratorens anmodning og på visse betingelser. Usikrede fordringer betales forholdsmæssigt og afhængigt af likviditeten af aktiverne i insolvensboet.

Efterstillede fordringer betales sidst og i den rækkefølge, der er fastsat i artikel 309.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

A) *Akkord med kreditorerne*

Efter insolvensbehandlingsens indledende fase er der to mulige løsninger, når de aktiver og passiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, endelig er blevet gjort op: akkord med kreditorerne eller likvidation.

Både skyldneren og de kreditorer, der tegner sig for mere end en femtedel af skyldnerens forpligtelser, kan indgive et forslag om akkord. Indholdet af forslaget om akkord er fastsat i artikel 317 ff. i insolvensloven (*Ley Concursal*) og omfatter både forslag om nedskrivning (nedsættelse) af fordringer, frister (udsættelse), strukturelle ændringer (fusion, spaltning, omdannelse af det selskab, der er omfattet af insolvensbehandlingen) og overførsel af virksomheden eller produktionsenheden.

Retten godkender akkorden i forbindelse med insolvensbehandlingen kræver kreditorernes samtykke til forslaget med det krævede juridiske flertal (artikel 376 ff.).

Akkorden træder i kraft pr. datoen for dommen om dens godkendelse, og fra det tidspunkt ophører virkningerne af insolvensbehandlingen og erstattes af bestemmelserne i akkorden. Kuratorens hverv ophører også. Akkorden

er bindende for skyldneren og de usikrede og efterstillede kreditorer samt de privilegerede kreditorer, der stemte for. Akkorden er i nogle tilfælde også bindende for de privilegerede kreditorer afhængigt af de flertal, der blev opnået ved dens godkendelse. Når akkorden er blevet gennemført, erklærer retten dette og bestemmer, at insolvensbehandlingen skal afsluttes.

Hvis akkorden ikke efterleves, kan en kreditor anmode retten om en erklæring vedrørende manglende overholdelse.

Afslutning af insolvensbehandlingen

Årsagerne til afslutning af insolvensbehandlingen er fastlagt i insolvenslovens artikel 465. Grundlæggende afsluttes insolvensbehandlingen af følgende årsager:

- a) Konkursdekretet tilbagekaldes af provinsretten (*Audiencia Provincial*).
- b) Det erklæres, at akkorden er overholdt.
- c) Det bekræftes, at de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, er utilstrækkelige til at betale fordringerne mod insolvensboet.
- d) Betaling af alle anerkendte fordringer eller fuld tilfredsstillelse af kreditorerne på anden måde bekræftes.
- e) Alle kreditorerne opgiver eller trækker sig ud af insolvensbehandlingen efter den indledende fase.

Afslutningen af insolvensbehandlingen skal godkendes af retten, og de berørte parter kan påklage den efter en fastlagt procedure. Loven omfatter særlige bestemmelser om afslutning af insolvensbehandlingen, fordi skyldnerens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække fordringerne mod insolvensboet. Dette kan bekræftes med skyldnerens egen begæring om insolvensbehandling, i hvilket tilfælde retten erklærer insolvensbehandlingen og afslutningen heraf i samme afgørelse og på samme tid.

Når afslutningen af insolvensbehandlingen erklæres, ophører alle begrænsninger af skyldnerens beføjelser. Hvis skyldneren er en fysisk person, omfatter loven særlige regler, hvorefter skyldneren kan fritages for betalingen af fordringer, der ikke blev afviklet under insolvensbehandlingen. Kravene vedrørende denne fritagelse er fastsat i artikel 486 ff. Skyldneren skal have handlet i god tro og skal opfylde visse forpligtelser. Skyldneren skal selv anmode om denne fritagelse, og både kuratoren og kreditorerne kan gøre indsigelser. Fritagelsen kan i visse tilfælde ophæves, f.eks. hvis skyldnerens finansielle situation forbedres, eller hvis skyldneren ikke overholder den betalingsplan, vedkommende har forpligtet sig til for at afholde de forpligtelser, der ikke er omfattet af fritagelsen.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Hvis insolvensbehandlingen for en fysisk person afsluttes på grund af likvidation, mister vedkommende sin status som juridisk person.

Hvis afslutningen gennemføres som et led i akkorden, er kreditorernes fordringer blevet dækket i overensstemmelse med dens bestemmelser. Privilegerede kreditorer, som ikke deltager i akkorden, kan under visse omstændigheder fortsætte eller indlede individuelle tvangsfuldbyrdsprocedurer.

Under gennemførelsen af akkorden med kreditorerne kan skyldneren også miste sin status som juridisk person gennem rekonstruktion, som bevirker, at et nyt selskab eller en køber overtager forpligtelserne.

Hvis der er tale om skyldnere, som er fysiske personer, bevirker en afslutning af insolvensbehandlingen som følge af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, at kreditorerne kan indlede individuelle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger mod skyldneren, medmindre denne er fritaget for ubetalte fordringer som omhandlet i artikel 178a.

Genåbning af insolvensbehandlingen

Hvis der udstedes et konkursdekret vedrørende en skyldner, som er en fysisk person, inden for en periode på fem år efter afslutningen af en tidligere insolvensbehandling som følge af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, anses dette for genåbning af den tidligere insolvensbehandling.

Hvis der er tale om skyldnere, som er juridiske personer, træffer den ret, der behandlede den første sag, afgørelse om genåbning af insolvensbehandlingen, som blev afsluttet på grund af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, og genåbningen behandles i den samme sag og begrænses til den efterfølgende fase af likvidation af aktiver og rettigheder.

I året efter datoen for afgørelsen om afslutning af insolvensbehandlingen som følge af utilstrækkelige aktiver kan kreditorerne indgive begæring om genåbning af insolvensbehandlingen med henblik på at indlede inddrivelsesforanstaltninger med angivelse af de specifikke foranstaltninger, der skal indledes, eller med skriftlig dokumentation for de relevante omstændigheder, der kan lægges til grund for at anse insolvensen for strafskyldig, medmindre der er afsagt dom herom i den afsluttede insolvensbehandling.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

I henhold til insolvenslovens artikel 242 er alle retsudgifter i forbindelse med begæring om insolvensbehandling og gennemførelse heraf fordringer mod insolvensboet. Dette omfatter navnlig alle fordringer, der udspringer af sagsomkostninger og -udgifter, som er nødvendige for at indgive begæring om og træffe afgørelse om insolvensbehandlingen, anvendelse af sikrende retsmidler, offentliggørelse af afgørelser omhandlet i loven, skyldnerens deltagelse og repræsentation samt kuratorens deltagelse i insolvensbehandlingen og i de særskilte procedurer, når deres deltagelse er obligatorisk i henhold til loven eller er i insolvensboets interesse, indtil akkorden træder i kraft, eller i andre tilfælde indtil afslutningen af insolvensbehandlingen, medmindre der er tale om fordringer, der udspringer af klager indgivet mod rettens afgørelser, når de helt eller delvist forkastes med en udtrykkelig afgørelse om betaling af omkostninger.

Fordringer mod insolvensboet i henhold til artikel 242, stk. 3, er også sagsomkostninger og -udgifter, som opstår i forbindelse med skyldnerens, kuratorens eller de legitime kreditors deltagelse og repræsentation i procedurer, som i insolvensboets interesse videreføres eller indledes i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov, bortset fra bestemmelserne vedrørende skyldnerens tilbagetrækning, accept, afvikling eller særskilt forvar og i relevant tilfælde op til de kvantitative grænser, der er fastsat deri.

Hvis insolvensbehandlingen afsluttes på grund af utilstrækkelige aktiver i insolvensboet, dækkes fordringer vedrørende sagsomkostninger og -udgifter inden de øvrige fordringer mod insolvensboet, bortset fra arbejdstageres fordringer samt fordringer vedrørende underholdsbidrag (artikel 473).

Kuratorens vederlag betales af insolvensboet og fastsættes af retten efter en godkendt skala. På nuværende tidspunkt finder vederlagsskalaen godkendt ved kongeligt dekret nr. 1860/2004 af 6. september 2004 anvendelse. I artikel 84 fastlægges særlige regler vedrørende deres fastsættelse og ikrafttræden.

I henhold til loven kan udpegede assistenter bistå kuratoren, som betaler deres vederlag.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Omstødsessøgsmål i forbindelse med insolvensbehandling er omhandlet i insolvenslovens artikel 226 ff. Disse bestemmelser er ændret flere gange, navnlig vedrørende karakteren af de "beskyttende ordninger" i refinansieringsaftalerne.

Artikel 226 indeholder bestemmelserne om tilbagebetalingssøgsmål baseret på en generel bestemmelse om, at alle handlinger, der udføres af skyldneren, og som er "skadelige for de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen", er "omstødelige", uanset om der var tale om "bevidst vildledning". Med henblik på at sikre virkningerne af omstødelse fastsættes en specifik periode: to år fra datoen for konkursdekretet.

A) Omstødsesperiode

I henhold til loven fastsættes en specifik omstødsperiode: to år fra datoen for konkursdekretet.

B) Begrebet "økonomisk skade"

Handlinger, der udføres i den "mistænkte periode" af skyldneren, kan omstødes, hvis de er skadelige for de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen. Økonomisk skade skal bevises tilstrækkeligt af den part, der fremsætter klagen. I medfør af de vanskeligheder, der normalt er forbundet med at bevise skadelige handlinger, gør insolvensloven det lettere at anlægge sag ved opstillingen af en række formodninger. Som i andre dele af loven kan formodningerne være uafviselige eller afviselige. Det betyder:

a) en økonomisk skade formodes at være uafviselig i to tilfælde: a') i tilfælde af vederlagsfri overdragelse med undtagelse af skattefrie gaver og b') i tilfælde af betalinger og andre instrumenter med henblik på ophør af forpligtelser, hvis forfaldsdato ligger efter udstedelsen af konkursdekretet, medmindre der er stillet realsikkerhed for dem, i hvilket tilfælde formodningen giver mulighed for at bevise det modsatte

b) en økonomisk skade formodes at være afviselig i tre andre tilfælde: a') i tilfælde af overdragelse mod vederlag til en person, der har en særlig tilknytning til skyldneren b') i tilfælde af realsikkerhed til fordel for allerede eksisterende forpligtelser eller til fordel for nye forpligtelser, der er indgået for at erstatte førstnævnte og c') betalinger eller andre handlinger med henblik på ophør af forpligtelser, som der er stillet realsikkerhed for, og hvis forfaldsdato ligger efter udstedelsen af konkursdekretet.

C) Procedure

Kuratoren har kompetence til at anlægge omstødsessøgsmål i forbindelse med insolvensbehandling. Med det formål at beskytte kreditorer mod passivitet fra kuratorens side tildeles kreditorer, der skriftligt har opfordret en kurator til at anlægge et omstødsessøgsmål, subsidiær eller sekundær søgsmålskompetence, hvis kuratoren ikke har anlagt sag senest to måneder fra datoen for anmodningen. Loven indeholder bestemmelser, som har til formål at sikre, at kuratorer effektivt varetager deres opgave med at sikre, at de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, ikke afhændes. For søgsmål mod refinansieringsaftaler har kuratoren eksklusiv søgsmålskompetence, og der er ikke fastsat bestemmelser om subsidiær kompetence.

Med henblik på at beskytte refinansieringsaftalerne er der fastsat særlige bestemmelser, der udspringer af nylige lovændringer, som fastsætter de beskyttende ordninger, der beskytter disse aftaler (som er godkendt på visse betingelser) mod omstødsessøgsmål (insolvenslovens artikel 604).

Hvordan kan insolvensbehandling undgås ved at godkende en rekonstruktionsplan?

Konkursloven giver skyldnere adgang til to gældsrekonstruktionsmekanismer, meddelelse om indledning af forhandlinger med kreditorerne eller formalisering af en rekonstruktionsplan.

Enhver fysisk eller juridisk person, der udøver erhvervs-mæssig virksomhed, kan meddele, at der indledes forhandlinger med kreditorerne, eller anmode direkte om godkendelse af en rekonstruktionsplan i overensstemmelse med bestemmelserne i denne bog (artikel 583 i insolvensloven) *Ley Concurisal*)^[1].

For at få adgang til begge rekonstruktionsprocedurer kan skyldneren befinde sig i en sandsynlig, forestående eller aktuel insolvenssituation. Sidstnævnte tilfælde betyder imidlertid, at ingen begæring om nødvendig kollektiv insolvensbehandling er blevet taget til følge (artikel 636 i insolvensloven *Ley Concurisal*).

Ud over de traditionelle insolvenskategorier, dvs. aktuel og forestående insolvens, er der tilføjet en tredje kategori om sandsynlig insolvens. Den gør sig gældende, når det objektivt kan forudses, at skyldneren, hvis der ikke foreligger en rekonstruktionsplan, ikke vil være i stand til løbende at opfylde sine forpligtelser i de kommende to år. Denne nye kategori følger af direktivets artikel 2, stk. 2, hvormed begrebet *sandsynlighed for insolvens* indføres. Den befinder sig (som det fremgår af 22. betragtning) på et tidspunkt før en forestående insolvens.

Meddelelsen om indledning af forhandlinger med kreditorerne med henblik på indgåelse af en rekonstruktionsplan giver skyldneren en frist på tre måneder til at forhandle roligt med kreditorerne ved at opnå en indstilling af realiseringen af aktiver, der er nødvendige for virksomhedens videreførelse, og uden at der er mulighed for yderligere realiseringer (bortset fra offentlige fordringer). Skyldneren opnår også, at de begæring om en nødvendig insolvensbehandling, som kreditorerne har indgivet, stilles i bero, hvilket sikrer skyldneren

bemyndigelse til at gennemføre forhandlingerne uden yderligere risici og mulighed for at videreføre de kontrakter, der er nødvendige for en virksomhedens videreførelse. Et nyt karakteristikum, der er blevet indført, er rettens mulighed for at acceptere at suspendere en begæring om frivillig insolvensbehandling, så længe meddelelsens virkninger er gældende.

Virkningerne af meddelelsen om indledning af forhandlinger, udsættelse af realiseringer og indstilling af begæringer om en nødvendig insolvensbehandling opretholdes i de tre måneder, hvor forhandlingerne gennemføres (retten kan indrømme tre ekstra måneder i henhold til artikel 607 i insolvensloven (*Ley Concursal*)). Den insolvenssituation, der begrundede meddelelsen, skal være løst enten ved indgåelse af en rekonstruktionsplan, som der kan anmodes om godkendelse af, eller ved indledning af en frivillig insolvensbehandling inden for en måned, og under alle omstændigheder ophører virkningerne af meddelelsen, uden at en anden meddelelse om indledning af forhandlinger kan antages inden for denne frist. Skyldneren skal med henblik herpå overholde en frist på et år.

Ved afslutningen af denne forhandlingsprocedure har der kunnet indgås en rekonstruktionsaftale svarende til den anden procedure forud for insolvens i henhold til vores lovgivning.

Rekonstruktionsplaner er planer, der har til formål at ændre sammensætningen af, vilkårene for eller strukturen af skyldnerens aktiver og forpligtelser eller dennes egenkapital, herunder overførsel af aktiver, produktionsenheder eller virksomheden som helhed, samt eventuelle nødvendige driftsmæssige ændringer eller en kombination heraf (artikel 614 i insolvensloven (*Ley Concursal*)).

Begrebet plan er i denne henseende bredt, eftersom selv selskabets likvidationsplaner er tilladt, forudsat at de vedrører levedygtige virksomheder, og at der er fastsat garantier både for godkendelsen af planerne og for så vidt angår muligheden for indsigelser fra aktionærer eller kreditorer.

Planen kan derfor omfatte en rekonstruktion af aktiverne (ændringer i sammensætningen eller betingelserne, herunder muligheden for at opsigte kontrakter med henblik på insolvensbehandlingen) eller passiverne eller egenkapitalen (kapitalisering af fordringer eller transaktioner, "der indebærer en kapitalnedsættelse efterfulgt af en kapitalforhøjelse") eller endog overførsel af aktiver, produktionsenheder eller den fungerende virksomhed, eller enhver anden driftsmæssig ændring (såsom beskæftigelsesforanstaltninger) eller en kombination heraf. Der kan være tale om transaktioner, der indebærer forøgelse eller reduktion af aktiekapitalen, strukturelle ændringer eller tilrådighedsstillelse af væsentlige aktiver, der kræver inddragelse af aktionærene.

Desuden bør det understreges, at princippet om bruttoopgørelse ikke finder anvendelse i forbindelse med foranstaltninger, der berører passiverne, da det ikke er nødvendigt at påvirke alle passiverne; uden at dette berører eksistensen af retlige udelukkelser (underholdsbidrag, krav, der udspringer af ansvar uden for kontraktforhold, lønmodtagerkrav med undtagelse af krav fra medlemmer af ledelsen, artikel 633). Den part, der foreslår planen, kan også fastsætte frivillige udelukkelser. Det er op til skyldneren at afgrænse de passiver, som denne ønsker at påvirke i forbindelse med rekonstruktionen.

Ikke alle rekonstruktionsplaner skal godkendes af domstolen. Retlig indgriben er begrænset til visse situationer.

Den omfatter rekonstruktionsplaner, hvori det foreslås at udvide deres virkninger til også at omfatte kreditorer i en kategori, der ikke samtykker, til at omfatte hele kategorier af kreditorer, der ikke samtykker, eller endog til aktionærer, der ikke har stemt for disse planer (artikel 615, stk. 1, i insolvensloven), eller hvor det er nødvendigt at beskytte planen og de garantier, handlinger eller aktiviteter, der er fastsat heri, mod de generelle regler om omstødelsessøgsmål i forbindelse med en insolvensbehandling, eller at tildele visse rettigheder til finansiering, der tilføres eller forpligtes i forbindelse med en rekonstruktionsplan, i tilfælde af en efterfølgende insolvensbehandling (artikel 615, stk. 2, i insolvensloven (*Ley Concursal*)).

Når det nødvendige flertal er opnået, og de materielle og formelle krav er opfyldt, kan skyldneren eller kreditorerne anmode retten om dens godkendelse af planen, således at den får de virkninger, der er fastsat ved lov, og kan gøres gældende over for parterne. Hvad angår godkendelsen af planen kan de uenige parter anfægte den ved *Audiencia Provincial* (regional domstol), medmindre sagsøgeren på forhånd har valgt en kontradiktorisk godkendelsesprocedure eller en indsigelsesprocedure.

Hvilken procedure gælder for insolvente mikrovirksomheder?

Med den reform, der blev indført ved lov nr. 16/2022 af 5. september 2022, som gennemfører direktiv (EU) 2019/1023 i national ret, blev der i den omarbejdede udgave af insolvensloven (*Ley Concursal*) indført en bog III om den særlige procedure for mikrovirksomheder (fysiske eller juridiske personer), der opfylder betingelserne i artikel 685, og som befinder sig i en sandsynlig, forestående eller aktuel insolvenssituation.

Dette er en telematikprocedure, der anvender standardformularer, og som åbner mulighed for en hurtig godkendelse af en "plan for videreførelse" med nedskrivning og udskydelse af fordringer eller "likvidation" af aktiverne og fortabelse af selskabets status som juridisk person, hvis det ikke er muligt at fortsætte aktiviteten.

I denne procedure er skyldneren, kreditorerne og i visse tilfælde kurator (for så vidt dennes deltagelse ikke er obligatorisk) involveret.

Hvordan reguleres nedsættelsen af ubetalte fordringer for fysiske personer?

Skyldner, der er en fysisk person, uanset om der er tale om en erhvervsdrivende eller ej, kan anmode om eftergivelse af udestående fordringer på de betingelser, der er fastsat i insolvensloven (*Ley Concursal*) (artikel 486 ff.), forudsat at skyldneren er i god tro. Det kan gøres på to måder: 1. forelæggelse af en betalingsplan uden forudgående likvidation af konkursboet. eller 2. likvidation af aktiver og rettigheder.

Hvis de materielle og processuelle betingelser er opfyldt, omfatter nedsættelsen alle ubetalte fordringer, jf. dog undtagelserne i artikel 489 (gæld vedrørende civilretligt ansvar uden for kontraktforhold, civilretligt ansvar som følge af en lovovertrædelse, underholdsbidrag, gæld til sociale sikringsordninger og skattegæld på 10 000 EUR, omkostninger og udgifter i forbindelse med anmodningen om nedsættelse, gæld med tinglig sikkerhed).

Gældssaneringen kan i visse tilfælde tilbagekaldes, og den omfatter under ingen omstændigheder tredjemand, der er retligt eller kontraktmæssigt forpligtet til at betale den nedsatte gæld.

[1] Artikel 583, stk. 2, i insolvensloven (*Ley Concursal*) udelukker skyldnere, der er:

- a) forsikrings- eller genforsikringsselskaber,
- b) kreditinstitutter,
- c) investeringsselskaber eller investeringsforeninger,
- d) enheder, der er centrale modparter,
- e) værdipapircentraler,
- f) andre enheder og finansieringsinstitutter og enheder, der udgør statens territoriale organisation, organer i den offentlige sektor og andre offentligretlige enheder (artikel 583, stk. 3, i insolvensloven (*Ley Concursal*)).

■ Sidste opdatering: 23/05/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.